

Nem én választottam a lo AZ VÁLASZTOTT EN

Székesfehérvári lakos, azonban napjait sokszor ingázással tölti a budapesti iskola és a balatonvilágosi lovarda között. Két egyetemre jár egyszerre, a Budapesti Corvinus Egyetem vállalkozásfejlesztés mesterszakára, valamint az Óbudai Egyetem precíziós gazdálkodási szakmérnöki képzésére. Ezenkívül három lóval foglalkozik napi szinten. A lovastusa szakág egyik fiatal reménységével, Varga Júliával beszélgettünk.

Kezdjük néhány sablonkérdéssel! Mikor kezdtél lovagolni, és van-e lovasmúltja a családnak?

Kilencéves koromban, 14 évvel ezelőtt kezdtem el a lovaglást a nővéremmel együtt, de előtte is ez volt minden vágyam. Nem emlékszem olyan időszakra, amikor ne ezt szerettem volna csinálni, én valahogy a lovak iránti szeretetre „kódolva” születtem. A családban előtte nem volt hagyománya a lovakkal való foglalkozásnak, de mára már mindenki belerázódott ebbe a világba. Abban a kiváltságos helyzetben vagyok, hogy családom egy emberként áll mögöttem és támogat a nemzetközi versenyek „turnéinak” menedzselésében és asszisztálásában, a versenyző lovak ellátásában és ápolásában, valamint a „nyugdíjas”, versenyzés után megérdemelt pihenőjüket töltő lovaink gondozásában is.

Mik voltak az első sikereid, amikre büszke voltál? Ma már talán nevetségesnek tűnő picli sikerekre

vastusát, GEM

gondolok, amik akkor nagy falatnak tűntek.

Első eredményem, amire nagyon szívesen emlékszem vissza, az általános iskolás bajnokság harmadik helyezése volt, ma már inkább csak mosolyogva gondolok rá, pedig akkor úgy éreztem, hogy felkerülni a dobogóra egyenlő egy világbajnoki címmel. De előre is szaladtam egy kicsit, a legelső sikerem, amire büszke voltam, az az, hogy egyáltalán sikerült befejezmem egy tereppályát, és ez teljesen komoly. Mondják, hogy minden kezdet nehéz, de hogy ennyire?! Én még tisztán emlékszem, amikor Gabóca nevű lovammal az A0 kategóriában próbálkoztunk, és ezt tényleg csak próbálkozásnak lehet nevezni. Sok-sok évvel ezelőtt Dánszentmiklóson például a fél istálló nekem próbált segíteni, hogy sikerüljön belevágtaznom a vízbe. Kellems emlékek ezek, melyek újra eszembe juttatják, mennyire támogató közegbe is csöppentem én bele annak idején.

Később ifjúsági kategóriában voltam az országos bajnokság második helyezettje, ez azért volt különleges, mert az első helyet nővérem, Zsuzsi szerezte meg. És nem, egyáltalán nem volt közöttünk sose feszültség vagy versengés – ilyen téren legalábbis –, általában egy csapatot alkottunk a versenyeken, így az ő sikere az én sikerem is volt, és fordítva.

Nem említesz más szakágat a kezdeteknél. Ezek szerint lovastusában kezdted a versenyzést? Miért éppen a military volt az, ami megtetszett?

Nagyon fiatalon kezdtem lovastusában versenyezni, az első versenyemen még csak 11 éves voltam. Mielőtt megkaptam a rajtengedélyt, Póni Klubos versenyeken vettem részt. Igazából nem én választottam a lovastusát, hanem „ő” választott en-

■ Ozora Tornádóval

gem. Olyan közegben lovagoltam annak idején, ahol mindenki ebben a szakágban versenyzett. A nálam 4-5 évvel idősebb csapattársaim sport iránti lelkesedése rám is teljesen átragadt. Ez volt a természetes, nem is gondolkodtunk másban, miután mindenki ezt csinálta. Azóta se – annak ellenére, hogy már nem „lovasztás” közegben töltöm a hétköznapjaimat – tudok elszakadni a sportágtól, hiszen összetettségével mindig új feladat elé állít minket.

Térjünk vissza a versenyekre! Milyen országos és nemzetközi eredményekre vagy büszke?

Az ifjúsági országos bajnokságot már említettem, ezen kívül boldogsággal töltött el, hogy junior bajnokként a dobogó legfelső fokára is felállhattam 2018-ban. Tavaly pedig Gessy az év utánpótlás ló bajnoka lett. Nemzetközi eredményeim közül az ifjúsági Európa-bajnokságokon való részvételek voltak különlegesek, még akkor is, ha nem is értünk el top 20-as eredményt. Ezek voltak azok a versenyek, ahol először szembesültünk a nemzetközi színvonallal, mely egyszerre volt megdöbbentő, sokkoló és inspiráló is. Azóta nem kérdés, hogy mi a cél: felérni hozzájuk! Nincsenek illúzióim, miszerint mi lennénk a legjobbak ebben a sportban, de szorgalmas munkával és kitartással azt gondolom, hogy be fog-

juk tudni hozni ezt a lemaradást. Tavaly Tornádó például a strzegomi nemzetközi versenyen CCI* kategóriában harmadik helyen végzett, pedig a mezőny tele volt külföldi válogatott lovasokkal és olimpikonokkal. Ezek kicsi lépések ugyan, de azért biztatóak, és motiválják az embert.

Ki volt a példa, akit követtél – ha volt ilyen?

Több ember is volt és van, akikre felnézek a lovgalása és a lovakkal való bánásmódja miatt. Azonban példaképeim mindig a legjobbak közül kerültek ki. Miután személyesen is volt lehetőségem találkozni Sandra Auffarth-tal (2014-es világbajnok) és a versenyeken is beszélő viszonyban vagyunk, nem volt kérdés, hogy ő lebegett a szemem előtt, mint követendő példa. Megdöbbentő alázat van benne és hihetetlen szorgalom, a tehetségén kívül, mely emberséggel párosul. Az utóbbi évben Tim Price munkája nyugtázta még le teljesen, de igazából a listám végtelen hosszúságú, szerepel rajta többek között Ingrid Klimke, Tom McEwen és Tom Jackson is.

Biztos voltak nehéz időszakok. Mítől voltak ezek nehezek? Ki vagy mi motivált a nehéz időkben?

A nehéz időszakok sajnos elkerülhetetlenek azok számára, akik hosszabb távon foglalkoznak lovakkal. A legnagyobb mélypont

- 1. Ozora Tornádóval | 2. Cassiopayával
- 3. Gessyvel

számomra az érettségi idejében és az egyetem első évében volt. Az első gondolattal ellentétben nem az iskola miatt, bár kétségkívül megterhelő volt ez az időszak. Számomra a versenyszerű lovaglás melletti tanulás a gimnáziumi és a jelenleg is tartó egyetemi éveim alatt nem okozott igazán nagy nehézséget. A mélypont oka szeretett lovaaim versenyből való kiesése, valamint teljes elvesztése volt. Abban az évben Parancs (sokak számára ismerősen csengő név) versenykarrierje véget ért és kikerült legelőre, pedig még nagy terveink voltak vele. Másik lovaomat, Kincstárnokot pedig teljesen elvesztettem. Ez a két esemény fél éven belül nagyon megviselt, elég nehezen nyitottam újra ki akár a versenyzés, akár új lovak, és bizony az emberek felé is. Ebben az időszakban szüleim, valamint András bácsi és Egyed László voltak, akik leginkább támogattak és motiváltak a folytatásra.

Edzők terén kívül dolgoztál korábban, és kívül dolgozol jelenleg?

Jelenleg ifj. Kövy András lovardájában lovagolok Balatonvilágoson, így az ugró részfeladatra vele készülök már lassan négy éve. Az idei évtől elkezdtem egy német edzőnővel, Elke Potucek-Puschával is dolgozni a díjlovaglás részfeladatban, lehetőségem volt a tél végén németországi edzőtáborban is részt venni, a tereplovaglásban pedig szintén idéntől Haál Gábor segíti munkámat.

Lovaskarrierem kezdetén Schaller Gábor és Fáró Mirella voltak tanárain, az ő hatáskörükre szerettem meg és kezdtem el a militart, velük jártam meg a korábban már említett korosztályos Európa-bajnokságokat. Az utóbbi években azonban már Kövy András bácsi és Egyed Laci támogatták felkészülésemet, akiknek nagy köszönettel tartozom, hogy segítettek túljutni a mélypontra, támogattak a nehéz időszakban és azt követően is. Az ő kezük alatt kerültem újra vissza a nemzetközi versenyek színterére, és szereztam sok új nemzetközi tapasztalatot.

Milyen lovaid vannak? Hogyan teljesítenek? Milyen versenyeket terveztek az idei évre?

Jelenleg abban a nagyon szerencsés szituációban vagyok, hogy három igazán jó

FOTÓ: SOMOGYÁRI ANETT, KONTI LÁSZLÓ, OROSZVÁRI SZABÓ PÉTER

lóval tudok együtt dolgozni. Közülük legrégibb óta Tornádó van nálam a Lóska ménesből, aki a hazai kisbéri félvér fajtát képviseli. Tavaly év végén már kétszillagos szinten versenyzett eredményesen. Ő mára talán a legmegbízhatóbb lovam lett, hihetetlen szorgalmas. A 2017-es évtől került hozzám Gessy, akivel már 2018-ban nemzetközi versenyeken szerepeltünk. Nagy képességű ló, aki az utóbbi évben ráadásul rengeteget fejlődött, nagyon érdekes személyiségű és bátor kanca. A közeljövőben vele vannak a legnagyobb terveim. Tavaly csatlakozott a csapathoz Cassiopaya, aki már első pillanatban, amikor megláttam, „megvett” (és nem csak engem). Na, ő aztán igazi kanca, akire még csúnyán se nagyon szabad nézni, mert megsértődik, ellenben hihetetlen kaliber és képesség tulajdonosa. A tavalyi év mellett terveim szerint az idei is arról szól, hogy teljesen összezokjunk. Minden tudásomat össze kell szednem, amikor vele dolgozom, de minden percét élvezem (na jó, majdnem mindet). A két kancáról azt gondolom, hogy határ a csillagos ég, hiszen a képességeik megvannak akár a négycsillagos

kategóriához is, nekem kell még felnőnem hozzájuk. Idén szeretnék egy-, két- és háromcsillagos szinten versenyezni velük, Gessyvel a felnőtt magyar bajnokságra odaérni.

Hogyan tervezel most, hogy a szezon fele, vagy talán a teljes nemzetközi szezon kiesik?

Mivel még most sem tudjuk pontosan, hogy lesznek-e egyáltalán nemzetközi versenyek, az idei évet igazából én arra szeretném felhasználni, hogy előkészítsük a jövő évi korai nemzetközi kezdést. Az itthoni munkában mi a versenymentes időszakot nagyon jól kihasználtuk, próbáltuk a hibákat kijavítani, és még jobban felkészülni a szezonkezdesre. Azt gondolom, hogy ebben a fél szezonban is tudunk még a lovakkal értékes tapasztalatot gyűjteni, én azonban az első egy-két versenyen nem fogom a lovakat túl nagy feladattal elállítani, hiszen mégis csak több mint fél éve nem „futottak terepet”.

Mik a legnagyobb szabású terveid? Van-e kilátás új lovakra?

A 2021-es évben szeretném hazánkat képviselni a Svájcban megrendezésre kerülő Európa Kupa – korábbi nevén

HORSE
TRANS
CARGO

Horse Trans
Cargo Kft.

Telefon:
(20) 9357-375
Fax:
(52) 211-005
E-mail:
info@horsetrans.hu

Nemzetközi lószállítás.
Gyűjtőfuvarozás hetente,
igen kedvező árakon.
Versenyekre, igény szerint.

www.horsetrans.hu

Ländliche Eb - versenyen, valamint háromcsillagos tapasztalatot szerezni. Általában jobban szeretek középtávon tervezni, a következő két-három évben szeretnék díjugratásban is 130 cm-en (vagy akár magasabb kategóriában is) versenyezni. Hosszú távú terveim között sokkal inkább a folyamatos fejlődés szerepel, mint egy-egy versenyen való részvétel. Azonban, ha valaki egyszer volt Európa-bajnokságon, akkor azután a kontinensviadalokon való részvétel mindig ott lebeg a szeme előtt.

Jelenlegi életritmusomba három ló lovalgása fér bele, de mindig nyitott szemmel járok a lovak körül, sose tudhatja az ember, mikor botlik bele egy megkapó, „nagypályára” hivatott lóba, ami később az utánpótlást jelentheti. Ami újdonság az idei évben, hogy a napokban várjuk az első kiscsikókat saját, háromcsillagos futott kancánktól, remélve, hogy egyszer ő is anyja nyomdokaiba léphet.

Köszönjük a beszélgetést, jó egészséget és további sok sikert kívánunk!

Bázár György

BOGNÁRLÓ = MINŐSÉG

kancát adok – csikót kapok

+36-30/631-4883

www.bognarmenes.hu

bognarboriskft@gmail.com

MINŐSÉG = BOGNÁRLÓ